30/06/2023

Αποκαλυπτήρια προτομής του Γρηγόρη Αυξεντίου στο Στρατόπεδο ΕΛΔΥΚ στη Μαλούντα

/ Επικαιρότητα

Τελέστηκε σήμερα στο Στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ στη Μαλούντα η τελετή αποκάλυψης της προτομής του Υπαρχηγού της ΕΟΚΑ Γρηγόρη Αυξεντίου. Του ανυπέρβλητου Σταυραετού του Μαχαιρά, που με το λαμπάδιασμά του σηματοδότησε την πορεία για απελευθέρωση και ανεξαρτησία της μαρτυρικής Μεγαλονήσου.

“Με ευλάβεια, περηφάνεια και βαθύτατο σεβασμό τιμούμε και καταθέτουμε σήμερα για άλλη μια φορά την αιώνια αγάπη και ευγνωμοσύνη μας στην αθάνατη μορφή του αξεπέραστου ήρωα των ηρώων της κυπριακής γης, του αθάνατου των αθανάτων, του θρυλικού υπαρχηγού του επικού αγώνα της ΕΟΚΑ, του «Σταυραετού του Μαχαιρά», Γρηγόρη Πιερή Αυξεντίου”, ανέφερε στον χαιρετισμό

του ο Υπουργός Άμυνας της Κύπρου, Μιχάλης Γιωργάλλας.

“Αυτού που με το λαμπάδιασμά του σηματοδότησε την πορεία προς την ελευθερία της πατρίδας μας και με την ανυπέρβλητη ηρωική θυσία του ενσάρκωσε τη φιλοτιμία, την αγωνιστικότητα, την υπερηφάνεια και τον ανόθευτο πατριωτισμό των Κυπρίων, αλλά και ολόκληρου του Ελληνικού Έθνους”, πρόσθεσε.

Και συνέχισε λέγοντας:

Η αυτοθυσία του Αυξεντίου έγινε υπερηφάνεια και καύχημά μας.

Το κατευόδιο της μάνας του, έγινε προσευχή και εθνικό μας σάλπισμα.

Το κρησφύγετό του, χώρος ιερού προσκυνήματος και αναστοχασμού.

Η ανάμνησή του, ιερό φυλακτό και αναβάπτισμα στα νάματα της δημοκρατίας και της ελευθερίας.

Κι αν κάτι χρωστάμε στους ήρωές μας, αυτή είναι η δυνατότητα που μας χάρισαν να ζούμε ελεύθεροι.

Αυτήν την ελευθερία χρωστάμε στον Γρηγόρη Αυξεντίου. Αυτήν την ελευθερία χρωστάμε σε όλους τους αγωνιστές – ήρωες της ΕΟΚΑ, σε όλους τους μαχητές της Κύπρου.

Τη χρωστάμε σ’ αυτούς τους ωραίος νέους της ηρωικής γενιάς του 55 – 59, που σήκωσαν στις πλάτες τους τη μοίρα και τα πάθη του Κυπριακού Ελληνισμού.

Που πολέμησαν για τα δίκαια και τα ιδανικά του λαού μας.

Που δεν υποτάχθηκαν στις δυνάμεις της κατάφωρης αδικίας.

Που δεν υπολόγισαν ποτέ ότι άοπλοι και λίγοι είχαν να αναμετρηθούν με τη σιδηρόφρακτη στρατιά των Βρετανών.

Δεν έγραψαν ποτέ ιστορία όσοι υποτάχθηκαν άνευ όρων κι ανέχτηκαν τους κατακτητές τους..

Αυτοί, δεν διέσωσαν ποτέ το μακραίωνο παρελθόν τους και δεν οικοδόμησαν το μέλλον που άξιζε στις επόμενες γενιές.

«Ο φυγών τον κίνδυνο του υποστάντος μεμπτότερος».

Ο λόγος του Περικλή προς τους Αθηναίους επαναλαμβάνεται στεντόρειος μέσα από την απαράμιλλη αυτοθυσία του ήρωα που τιμούμε σήμερα. Αυτό, ο Γρηγόρης το γνώριζε πολύ καλά. Γνώριζε πως περισσότερο αξιόμεμπτοι, αξιοκατάκριτοι, είναι αυτοί που αποφεύγουν τον κίνδυνο, παρά όσοι ορθώνουν το ανάστημα και τον αντιμετωπίζουν κατάματα.

Αυτό άλλωστε έπραττε καθ’ όλη τη διάρκεια της ζωής του.

Κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα ως Αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού, στη δράση του στον Αγώνα ως τομεάρχης Αμμοχώστου αρχικά και της Πιτσιλιάς αργότερα.

Το ίδιο έπραξε στην περίφημη μάχη των Σπηλιών, όπου μαεστρικά μετέτρεψε το ανάγλυφο της περιοχής σε πεδίο αλληλοεξόντωσης για τους διώκτες του.

Το ίδιο έπραξε και στον καθαγιασμένο χώρο του κρησφυγέτου στον Μαχαιρά.

«Αν εμείς που λεγόμαστε αρχηγοί», έλεγε «δεν θελήσουμε να εκτεθούμε σε κίνδυνο, πώς θα τολμήσουν αυτά τα νέα παιδιά να αντισταθούν στον εχθρό; Αρκετή υπηρεσία πρόσφερα διδάσκοντας πώς να κρατάνε το όπλο και να πολεμούν, πρέπει όμως να τελειώσω διδάσκοντας τους και πώς να πεθαίνουν».

«Ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,

ἐλευθεροῦτε πατρίδ’,

[…] νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.»

Ο παιάνας που, σύμφωνα με τον Αισχύλο, αναβόησαν οι Έλληνες στη ναυμαχία της Σαλαμίνας, όταν η σάλπιγγα του Ευρυβιάδη σήμανε την έφοδο, αντήχησε με δύναμη και στα βουνά του Μαχαιρά, ραίνοντας παντοτινά τον χώρο της επικής μάχης.

Είχε ήδη ανατείλει ο ήλιος της ημέρας του χρέους και της τιμής.

«Εγώ θα πολεμήσω και θα πεθάνω. Πρέπει να πεθάνω».

Με αυτά τα λόγια διέταξε τους συντρόφους του, τον Αυγουστή Ευσταθίου, τον Ανδρέα Στυλιανού, τον Αντώνη Παπαδόπουλο και τον Φειδία Συμεωνίδη να βγουν έξω από το κρησφύγετο.

Οι Άγγλοι τον κάλεσαν να παραδοθεί.

Η χειροβομβίδα που ρίχτηκε στο κρησφύγετο, εξερράγη τραυματίζοντας τον Γρηγόρη, που συνέχισε να πολεμάει λυσσαλέα. Ο Αυγουστής, επέστρεψε στο κρησφύγετο για να μεταφέρει έξω το δήθεν νεκρό σώμα του Αυξεντίου.

«Ελάτε, τώρα είμαστε δυο», ακούστηκε μέσα από την κρύπτη.

Η μάχη συνεχίστηκε για οκτώ ολόκληρες ώρες.

Μέχρι που οι Άγγλοι αποφάσισαν να δώσουν τέλος, με τον πιο απάνθρωπο φρικτό τρόπο.

Περιέλουσαν το κρησφύγετο του Γρηγόρη με βενζίνη και σε λίγα δευτερόλεπτα το μετέτρεψαν σε καμίνι.

Σε καμίνι ηρωισμού και αυτοθυσίας.

Ο Αυγουστής Ευσταθίου εξήλθε από το κρησφύγετο και συνελήφθη από τους Άγγλους.

Ο Αυξεντίου παρέμεινε και κάηκε ζωντανός.

Το καρβουνιασμένο σώμα αναγνώρισε ο πατέρας του, στο στρατιωτικό νοσοκομείο Λευκωσίας και η μάνα του τον κατευόδωσε με ένα συγκλονιστικό ποιητικό αριστούργημα:

«Μια μάνα τέτοιου ήρωα
εν προσβολή να κλάψει,
προσβάλλει τον λεβέντη της,
τζιείνον που θ’ απολάψει.

Χαλάλιν της Πατρίδος μου
ο γιος μου, η ζωή μου,
τζι αφού εν επαραδόθηκεν
τζι έμεινεν τζι εσκοτώθηκεν
ας έσιει την ευτζήν μου».

Ελληνίδες και Έλληνες,

Τη λευτεριά μας, το ιδανικό των ιδανικών μας, την υπόγραψε, ο Γρηγόρης

Αυξεντίου – όπως ο ίδιος έγραφε στον προσωπικό του φίλο Σωτήρη Έλληνα, τον Φεβρουάριο του ΄50 – όχι μόνο σε χαρτί, αλλά φορώντας τη τιμημένη στολή του Έλληνα φαντάρου.

«Και θα την υπογράψω», συνέχιζε ο ήρωας, «οποιαδήποτε στιγμή το ζητήσει η Κύπρος μας, ακόμα και με το αίμα μου».

Ο Γρηγόρης Αυξεντίου, ο λεβεντογιός της Λύσης, το καμάρι της Κύπρου και ολόκληρου του Ελληνισμού, ο στυλοβάτης του εθνικοαπελευθερωτικού μας ξεσηκωμού, θρονιάστηκε στις ψυχές όλων μας και έγινε ένα με τη σκέψη και τις ανησυχίες του λαού μας.

Διέβη θριαμβευτικά τις πύλες της δαφνοστόλιστης αθανασίας, αφήνοντας τη θυσία του ως ιερά παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές.

Τα μηνύματά της εξακολουθούν μέχρι και σήμερα να είναι άκρως επίκαιρα.

Όσο και αν έχουν αλλάξει οι συνθήκες, όσο και αν τα δεδομένα είναι διαφορετικά.

Από τα ίδια ιδεώδη πρέπει και σήμερα να εμπνευστούμε για να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα των καιρών, διασφαλίζοντας το μέλλον της Κύπρου, το μέλλον του Ελληνισμού.

Οφείλουμε στον Γρηγόρη να συνεχίσουμε τον αγώνα για ελευθερία.

Εδώ, που για μισό σχεδόν αιώνα βιώνουμε τις συνέπειες της τουρκικής εισβολής.

Σήμερα που η Τουρκία αμφισβητεί τα εθνικά μας σύνορα και απειλεί ευθέως την ύπαρξη του Ελληνισμού σε ολόκληρο το Αιγαίο.

Ιδιαίτερα, εδώ στην μικρή μας πατρίδα, στην εσχατιά του Ελληνισμού, όπου η φυσική και εθνική μας επιβίωση απειλείται.

Με την ευκαιρία της σημερινής εκδήλωσης, θέλω να εκφράσω, για ακόμη μια φορά, την ειλικρινή ευγνωμοσύνη της Κυπριακής Πολιτείας και του συνόλου του Κυπριακού Ελληνισμού προς την Ελλάδα, η οποία αδιάλειπτα στηρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία και τον αγώνα που διεξάγουμε για απελευθέρωση των κατεχομένων εδαφών μας και αποκατάσταση της δικαιοσύνης στη μαρτυρική μας πατρίδα.

Η παρουσία της ΕΛΔΥΚ στη μεγαλόνησο, αποτελεί παράγοντα ασφάλειας και αποτροπής για τον δοκιμαζόμενο κυπριακό λαό και απόδειξη της διαχρονικής, σταθερής και αταλάντευτης μας σχέσης.

Κυρίες και κύριοι,

Η σημερινή τελετή αποκάλυψης και παράδοσης στο φως της προτομής του Γρηγόρη Αυξεντίου στο Στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ, πέραν του ότι αποτελεί ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης προς τον Ζήδρο της ΕΟΚΑ, υπομνύει ταυτόχρονα και τις δικές μας ευθύνες, το χρέος απέναντι στους ήρωές μας και την ιστορική επιταγή που κουβαλάμε.

Με ορθοφροσύνη λοιπόν, αλλά και με ενότητα και ομοψυχία, οφείλουμε να πορευτούμε στον δρόμο που θα οδηγήσει στη λύτρωση, τη σωτηρία και την απελευθέρωση της πατρίδας μας.

Μέχρι τη μέρα που ελεύθεροι θα αγναντέψουμε τη θάλασσα από το κάστρο της Κερύνειας και οι καμπάνες της Παναγίας της Λύσης θα ηχήσουν χαρμόσυνα.

Μέχρι τη μέρα που θα επιστρέψουμε περήφανα στα Φυλακισμένα Μνήματα, στα άγια των αγίων του αγώνα της ΕΟΚΑ, και θα μεταφέρουμε στους ήρωές μας το μήνυμα της λευτεριάς.

Τιμή και δόξα στον Γρηγόρη Αυξεντίου.

Τιμή και δόξα σε όλους τους ήρωες του Ελληνικού Έθνους.

